

ကသည့်းဘာသာစကားလေ့လာချက်

ပါရဂူ(PhD)ဘွဲ့အတွက်တင်သွင်းသောကျမ်း

မခန်းစန်းဝင်း

မြန်မာစာဌာန
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

၂၀၀၇ခုနှစ်၊ မေလ

ကျမ်းအကျဉ်းချုပ်

ဤကျမ်းသည် “ကသည်းဘာသာစကားလေ့လာချက်” ကျမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ကသည်းဘာသာစကားကို ဤကျမ်း၏ အလေ့လာခံဘာသာစကားအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းမှာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ်နေသော ဘာသာစကားတစ်ခုကို ဘာသာဗေဒနည်းဖြင့် လေ့လာထိန်းသိမ်းလိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ကသည်းလူမျိုးတို့သည် ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက်ကတည်းက ရောက်ရှိနေကြပြီး ယင်းတို့တွင် မြန်မာပုဏ္ဏား၊ မဏိပူရပုဏ္ဏား၊ ရခိုင်ပုဏ္ဏား ဟု ပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်စု (၃)မျိုး ကွဲပြားလျက်ရှိသည်။ ကျမ်းပြုသူ လေ့လာဖော်ထုတ်ထားသော ဘာသာစကားမှာ ကသည်းလူမျိုး (မြန်မာပုဏ္ဏား) များ ပြောဆိုသော ကသည်း (မေးတေ) ဘာသာစကား တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကသည်းဘာသာစကားကို လေ့လာဖော်ထုတ်ရာတွင် ယင်းလူမျိုးတို့နှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိသော ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံ၊ စကားသံဖွဲ့ပုံ၊ စကားလုံးဖွဲ့ပုံ၊ ပုဒ်ဖွဲ့ပုံ၊ ဝါကျဖွဲ့ပုံ တို့ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြထားပါသည်။ ယင်းကသည်းဘာသာစကား၏ စကားသံဖွဲ့ပုံတွင် ကသည်းဗျည်း (၃၂)လုံးရှိပြီး မြန်မာ၌မရှိသော / ၵ , ၵᵃ , ၵᵃ , ၵᵃ , R , X , M / ဗျည်းတို့ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မြန်မာ၌မရှိသော / ၵ / ဗျည်းကိုမူ ကသည်းဘာသာစကား၌ မတွေ့ရပါ။ သံပြင်းလျော့နာသံ / ၵᵃ , ၵᵃ , ၵᵃ / ဗျည်းတို့ကိုလည်း မတွေ့ရပေ။ သရများမှာ မြန်မာသရနှင့်ဆင်တူမှုရှိသော်လည်း မြန်မာ၌မရှိသော နာသံပါသရ / ၵ / ကို တွေ့ရပါသည်။ ကသည်းစကားလုံးဖွဲ့ပုံစနစ်တွင် ဖွဲ့စည်းပုံအရစကားလုံးဖွဲ့ပုံနှင့် သဒ္ဒါအရစကားလုံးဖွဲ့ပုံ ဟူ၍ ခွဲခြားတင်ပြထားပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ အဆက်ကပ်၍ စကားလုံးပွားရာ၌ / i' / ရှေ့ဆက်ကို ဆွေမျိုးစပ်ဝေါဟာရများတွင်သာသုံးခြင်းဖြစ်သည်။ အရေအတွက်ပြ၏ နောက်တွင် မျိုးပြမသုံးခြင်းမှာလည်း ထူးခြားချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ဝါကျဖွဲ့ပုံအပိုင်းတွင် ဝါကျရိုး၊ ဝါကျရော(၂)မျိုးလုံးကိုတွေ့ရပြီး အပြောဘာသာစကားသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝါကျရိုးကို အသုံးများကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။ ကသည်းဘာသာစကားကို ထိန်းသိမ်းဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် ကသည်း-မြန်မာ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှု၊ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပိုမိုခိုင်မာလာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။